

Skatteministeriet

22. maj 2017
J.nr. 2017 - 942

Til Folketinget – Transport-, Bygnings- og Boligudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 350 af 21. februar 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

I det nylige fælles udbud af flextrafikken fra Fynbus, Syd- og Midttrafik er der i nogle af de indkomne bud tilsyneladende anvendt en konstruktion, hvor budgiver har enterret med underleverandører ("vognmænd"), som anvender egne biler indregistreret på "hvide plader" og ikke på "gule plader". Budgiver erholder efter det oplyste 10 pct. af det beløb, som kontrakten med trafikskabet er vundet på. Budgiver betaler variable udgifter for underentreprenørerne (brændstof, reparation og alm. vedligehold).

De enterrede vognmænd fratrækker herefter et beløb i kørselsgodtgørelse efter statens takster i lighed med f.eks. handelsrejsende. Dette beløb kan med en anslået kørsel på 125.000 km årligt beløbe sig til 200.000-250.000 kr. årligt.

På den baggrund bedes ministeren:

- Redegøre for, om ordningen for anvendelse af egen bil til erhverv – mod skattefradrag efter statens takster – også kan anvendes til kørsel af flextrafik i udbud.
- Redegøre for, om der er sket en stigning i antallet af biler - med tilladelse til at køre flextrafik – registreret på "hvide plader".
- Redegøre for, om den nedenstående konstruktion er i overensstemmelse med love og regler for udbud og kørsel af flextrafik samt skattelovgivningen.
- Redegøre for, om der kan være tale om (ulovlig) statsstøtte til flexkørsel, når man i nedenstående konstruktion benytter sig af kørselsfradrag for benyttelse af privatbil til erhverv, i dette tilfælde flexkørsel.

Svar

Jeg vil gerne starte med at beklage det sene svar. Efter aftale med transport-, bygnings- og boligministeren skal jeg hermed besvare den del af spørgsmålet, der vedrører skattereglerne. For så vidt angår de andre aspekter af spørgsmålet, henviser jeg til transport-, bygnings- og boligministerens svar.

Som følge af de lovgivningsmæssige begrænsninger i skatteforvaltningsloven for at gå ind i konkrete skattesager, er det desværre ikke muligt at svare fyldestgørende på spørgsmålet, hvilket jeg skal beklage overfor spørgeren. Jeg kan således ikke kommentere nærmere på skatteforholdene for de konkrete tilbudsgivere i det af Fynbus, Sydtrafik og Midttrafiks afholdte udbud.

Det er ud fra de foreliggende oplysninger om konstruktionen, hvor en budgiver enterterer med underleverandører, endvidere ikke muligt at afgøre, hvorvidt underentreprenørerne er lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende. For så vidt angår konstruktionens overensstemmelse med de gældende skatteregler, har jeg indhentet bidrag fra SKAT.

SKAT kan heller ikke udtale sig om de nævnte underleverandørers konkrete skatteforhold men oplyser generelt, at selvstændig erhvervsvirksomhed er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter og med det formål at opnå et overskud. Et lønmodtagerforhold er derimod kendetegnet ved, at lønmodtageren udfører arbejde efter arbejdsgiverens anvisninger og for dennes regning og risiko.

For lønmodtagere gælder det, at godtgørelse for befordringsudgifter, som arbejdsgiveren udbetaler som følge af arbejdet, efter ligningslovens § 9, stk. 4, og § 9 B, ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis godtgørelserne ikke overstiger satser, der er fastsat af Skatterådet.

Satserne efter ligningslovens § 9 B er fastsat med udgangspunkt i både faste og variable udgifter for en benzindreven bil og udgør i 2017 er 3,53 kr. pr. km til og med 20.000 km årligt og herefter 1,93 kr. pr. km.

Hvis arbejdsgiveren ikke udbetaler kørselsgodtgørelse, kan lønmodtagere fratække udgifter til erhvervmæssig befordring med satserne efter § 9 B, hvis de i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter afholder udgifter til befordring, der vedrører flere arbejdsgivere på én gang. I andre tilfælde kan lønmodtagere fratække udgifter efter satserne i ligningslovens § 9 C.

Satserne efter ligningslovens § 9 C er fastsat med udgangspunkt i de variable udgifter herunder brændstof, vedligeholdelse mv. og et skønsmæssigt kilometerafhængigt værditab. Satserne i 2017 er 1,93 kr. pr. km. for kørsel mellem 24 og 120 km dagligt og 0,97 kr. pr. km for kørsel dagligt herudover. Der gælder særlige regler for personer med bopæl i visse yderkommuner og personer med lav indkomst.

For selvstændigt erhvervsdrivende gælder, at der er fradrag for udgifter, som den pågældende selv har afholdt til at sikre, erhverve og vedligeholde indtægten, herunder udgifter til befordring afholdt med dette formål. Den selvstændige kan fradrage disse udgifter enten med de faktisk afholdte udgifter eller med satserne i ligningslovens § 9 B.

Afslutningsvist vil jeg for så vidt angår betaling af afgifter af de biler, der bruges til flextrafik, bemærke, at der skal betales fuld registreringsafgift af biler registreret til privat personbefordring, mens personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport, som udelukkende anvendes hertil, er fritaget for registreringsafgift. Personbiler til erhvervmæssig befordring er fritaget for den almindelige løbende afgift, mens der omvendt betales dobbelt udligningsafgift for dieslbiler mv. Rutebiler omfattet af vægtafgiftsloven er fritaget for både vægtafgift og udligningsafgift.